

stem. Jeg taler jo også på vegne af Folketinget, som også bekymrer sig om de her mennesker.

Problemet er jo ikke de soldater, der anerkender, at de har behov for hjælp, pårørendeportalen er lavet, fordi problemet er de soldater, som ikke vil anerkende, at de her behov for hjælp. Og vi er så ude der, hvor det bliver svært, for psykiatriloven gælder jo også for tidligere udsendte soldater, og efter den kan man først tvangsbehandle folk, hvis de er til fare for sig selv og andre, og så er det ikke længere forsvaret, der har opgaven. Hvis soldater udebliver fra psykologsamtaler, som de har behov for, prøver vi at kontakte soldaten efterfølgende for at minde ham om, at det nok ville være en god idé at komme, men en grundlæggende præmis er, at soldaten erkender, at han har behov for hjælp og ønsker at modtage den.

Samtidig er det sådan, at den nye portal – forvaretspsykologer.dk – som jeg også har omtalt før, kan man anonymt gå ind på og få nogle råd. Jeg står ikke og siger, at alt er godt; jeg siger, at det ikke bare har udviklet sig meget de sidste 3-4 år, men at det også vil udvikle sig meget de næste 3-4 år, og at det vil blive noget, som vil blive diskuteret i forsvarsforligskredsen, og at der vil blive en celle i Forsvarsministeriet og ude i Forsvarskommandoen, som vil tage sig af veteranerne for at vise og signalere over for forsvaret, soldaterne og omverdenen, at de bliver taget alvorligt også på allerhøjeste sted.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:38

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det er jeg rigtig glad for at høre. Jeg tror nemlig, at det er utrolig vigtigt, sådan som fru Pernille Frahm også var inde på tidligere, at vi ikke undervurderer den opgave, der kan ligge, også med soldater, der bliver ramt af PTSD eller lignende, som jo er noget, der kan komme snigende og så pludselig opstå.

Vi kan jo desværre også se, sådan som vi så for ganske nylig, at det ikke er altid, man får grebet ind i tide, og at der kan opstå nogle utrolig tragiske situationer som den, der opstod på Nørrebro i København for ganske nylig. Og det er derfor, jeg bliver ved med at kredse om – og jeg ved godt, at nu kommer vi til at tale om de samme ting igen og igen – at dem, der ikke vil have hjælp, dem, der synes, at de ikke fejler noget, men egentlig selv synes, at de har styr på si-

tuationen, er det utrolig svært at få fat på gennem forsvarets psykologer eller internetportaler eller andre udmærkede tiltag, som jeg kun kan støtte op om.

Det er derfor, jeg forestiller mig, at hvis man nu kunne lave noget hjælp til selvhjælp, hvor både de, der selv synes, at de har det godt, og de, der reel har det godt, og de, der ikke har det godt, ligesom kunne understøtte hinanden, så kunne vi også skabe et netværk, hvor man ligesom kunne sørge for, at der var nogle, der så dem, der måske var på vej i en forkert retning, sådan at der var nogen til at gribe fat i dem. For det kan godt være, at nogle af dem er blevet så sure på forsvaret, at de slet ikke er interesserede i at tale med forsvaret om det her, men så kunne vi lave et civilt netværk, der netop kunne sørge for at sige: Hej, nu er det altså galt med ham der, så der skal gøres noget; nu ringer vi til nogen.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:40

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nu er vi netop inde ved det rigtig, rigtig svære, for det er jo ligesom med alkoholikeren, der ikke vil indse, at han drikker. Jeg kan jo ikke garantere, at der ikke sker en tragisk hændelse igen. Vi har mange psykisk syge mennesker i Danmark, som man kan møde på gaden og rundtomkring, og som vi jo som samfund har det svært med, i den forstand at det er svært at hjælpe dem, når de ikke vil hjælpes.

Der er det altså min pointe, at det også er svært i forhold til soldaten, for soldaten er jo også borger i det her land og er omfattet af psykiatriloven, ligesom hr. Simon Emil Ammitzbøll er det og jeg er det. Der, hvor jeg vil hen med det, er, at der jo er tidligere soldater, som man godt ved har et problem – de pårørende har set det, og de har henvendt sig – men problemet er, hvis ikke man kan nå soldaten. Uanset hvordan man gør det, og uanset om det er familien, eller om det er vennerne, der prøver at nå ind til den pågældende, er den pågældende ikke interesseret i at få hjælp. Og det er der, vi har problemet. Det er gudskelov ikke ret tit, men det er sagens kerne, og det er det, der gør det så svært, fordi man jo ikke griber til tvang, før de er til fare for sig selv eller andre.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.